

“Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem, pirmais no aizmigušiem.”

1. Kor. 15,20

Lieldienas nav tikai skaisti svētki ar olām un pavasari sirdī. Lieldienas ir daudz vairāk – tās var paplašināt mūsu dzīves horizontu un mainīt skatu uz visu dzīvi.

Daudziem dzīve beidzas ar Lielo Piekt dienu. Varbūt ne pēc saviem uzskatiem, bet pēc tā, kā viņi izturas viens pret otru, ar kādu attieksmi tie dzīvo, ar savu bezcerību un neuzticību.

Tā kā nohipnotizēts es skatos tai čūskai acīs, un netiekū no viņas prom. Viņa mani tur savā varā, un es esmu nolemts nāvei. Visas manas domas rīņko ap slimībām, zālēm, kaitēm un ārstiem. Nekad nekas nav labs, vienīgi es pats esmu taisnības un patiesības etalons. Par visu es tikai varu pasmieties un iedzert, galvenais iedzert. Čūska mani tur savā varā. Un tur es neko nevaru darīt.

Ateisti saka, ka augšāmcēšanās cerība ir tikai bēgšana no realitātes – *visas savas cerības es lieku uz debesīm, bet no šīs dzīves esmu atvadījies.*

Vai tiešām tas tā ir? Nenoliedzami, ir kristieši, kas izvairās no dzīves izaicinājumiem un cīņām, cerēdami uz labāku dzīvi pēc nāves. Bet tas ir pārpratums. Ja Kristus būtu augšāmcēlies vienīgi tāpēc, lai mums uzburtu skaistu dzīvi debesīs, tad kāpēc Viņš lika Saviem mācekļiem vēl turpināt šīs zemes gaitas? Varēja nokārtot tūlīt visu reizi par visām reizēm. Bet tā nenotika. Kristus ir augšāmcēlies, lai mūs šajā dzīvē iedrošinātu – neizvairīties no grūtībām un ciešanām, nebaudīties no nāves un vareno varas, dzīvot pašāvībā, ka Dievs

mūs izvedīs cauri visiem pārbaudījumiem, pat tad, kad paši klūpam un krītam.

Kā es varu zināt, ka Kristus ir augšāmcēlies un ka Viņš arī manā labā ir uzvarējis nāvi?

To var pierādīt tikai netiešā veidā. Piemēram, es zinu kādu sievieti, kura pirms kāda laika izšķīrās no vīra, bet tagad ir sadūšojusies un gatavojas vēlreiz apprecēties. Viņa saka, ka uzticas Kristus zēlastībai, ka arī viņa var sākt no jauna. Redzi, Kristus ir dzīvs!

Viens cits piemērs. Kāds ir loti smagi saslimis. It kā vajadzētu būt vienās asarās, bet viņš ir nolēmis savu likteni pilnībā likt Kristus rokās. Izmantot to laiku, kas viņam ir dots, milēt, priecāties, iepriecināt, cik vien var, nepielaut, ka vecā čūska viņu ievelk savā varā. Skaties un ieraugi Kristu!

Kristus augšāmcēšanās atspoguļojas to cilvēku dzīvē, kas Viņam uzticas. Viņš ir Tas, kas lauž nāves varu pār mums un dāvina pilnu dzīvi, jau šodien. ☩

Daudz priecīgu Lieldienu Jums novēl

Jūsu mācītājs
Mārtiņš Urdze

AKTUĀLĀKIE PASĀKUMI UN NOTIKUMI DIAKONIJAS CENTRĀ

ieguldījums Tavā nākotnē

EIROPAS SAVIENĪBA

Par Eiropas Sociālā fonda projektu “Sociālās rehabilitācijas programmu izstrāde un ieviešana Liepājas Diakonijas centrā”

Sākot ar 2012. gada 2. janvāri Liepājas Diakonijas centrs ir uzsācis Eiropas Sociālā fonda projekta “Sociālās rehabilitācijas programmu izstrāde un ieviešana Liepājas Diakonijas centrā.” (Nr. 1DP / 1.4.1.2.4 / 11 / APIA / NVA / 138) realizāciju. Projekts tiek īstenots darbības programmas „Cilvēkresursi un nodarbinātība” papildinājuma 1.4.1.2.4. apakšaktivitātes „Sociālās rehabilitācijas un institūcijām alternatīvu sociālās aprūpes pakalpojumu attīstība reģionos” otrās kārtas ietvaros.

Projekta īstenotājs ir Liepājas Diakonijas centrs. Projektā iesaistīts sadarbības partneris – Liepājas pilsētas Domes Sociālais dienests, kurš veica mērķa grupas atlasi un piedalījās individuālo rehabilitācijas plānu sastādīšanā.

Projekta īstenošanas vieta ir Liepājas pilsēta, īstenošanas laiks – 18 mēneši – no 2012. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 30. jūnijam.

Projekta mērķis – izstrādāt un ieviest sociālās rehabilitācijas programmas personām ar funkcionāliem traucējumiem, pensijas un pirmspensijas vecuma personām, lai pilnveidotu šo personu sociālās funkcionēšanas spējas, nodrošinātu lietderīgu brīvā laika pavadīšanu, veicinātu integrāciju sabiedrībā un iekļaušanos darba tirgū.

Projekta aktualitāti nosaka tas, ka Liepājā trūkst dažādas apmācību un motivācijas programmas, kuras būtu piemērotas personām ar funkcionāliem traucējumiem, pensijas un pirmspensijas vecuma personām.

Mērķa grupa – 76 personas, t.sk., 16 personas ratiņkrēslos, 20 personas ar dažāda veida funkcionāliem traucējumiem, 40 pensijas un pirmspensijas vecuma personas.

Projekta galvenās aktivitātes:

1. Materiāli tehniskās bāzes nodrošinājums.
2. Mērķa grupas atlase un iesaistīšana.
3. Sociālo rehabilitācijas programmu izstrāde.
4. Sociālo rehabilitācijas programmu īstenošana.
5. Informācijas un publicitātes pasākumi.
6. Projekta administratīvā vadība.

Sagaidāmie projekta rezultāti:

1. Izstrādātas un īstenotas 10 sociālās rehabilitācijas programmas.
2. Pakalpojumus saņēmušas 76 personas.
3. Īstenoti informācijas un publicitātes pasākumi.
4. Par pašnodarbinātiem kļuvušas 10 personas.

Sākot no 1. marta ir uzsāktas nodarbības Diakonijas dienas aprūpes centrā. Nodarbības notiek Fr. Brīvzemnieka ielā 54 un Lazaretes ielā 7.

Sākumā katrs dalībnieks, izgājis motivācijas programmu, mācās datorapmācības un individuālās komercdarbības pamatus. Tika dota iespēja izvēlēties divas no sekojošām programmām: ausana; dekoratīvi lietiskās mākslas pamati; rotaļlietu izgatavošana; kokapstrādes pamati; sveču izgatavošana; tehnisko palīglīdzekļu apkope un remonts. Bez tam notiek nodarbības ar psihologu, ārstnieciskās vingrošanas nodarbības un tiek sniegti masiera pakalpojumi.

Kopējās plānotās projekta izmaksas sastāda LVL 96 343, ko pilnā apmērā (100%) paredzēts segt no Eiropas Sociālā fonda finansējuma. Apakšaktivitāti administrē Nodarbinātības valsts aģentūra kā Eiropas Savienības fondu vadībā iesaistītā sadarbības iestāde. ■

Par ESF projekta atvēršanas pasākumu Diakonijas centrā 1. martā

Ceturtdien, 2012. gada 1. martā, Liepājā, Diakonijas konferenču zālē notika Eiropas Sociālā fonda projekta "Sociālās rehabilitācijas programmu izstrāde un ieviešana Liepājas Diakonijas centrā." atvēršanas pasākums. Pēc ūsu muzikāla ievada, to atklāja šī centra vadītājs Mārtiņš Urdze. Viņš pastāstīja, ka projekta mērķis ir turpināt Liepājas Diakonijas uzsāktos darbus, kas iepriekš realizēts ar dažādu citu projektu starpniecību, un dalījās nākotnes redzējumā, kā, pēc viņa domām, tas varētu attīstīties arī pēc šī, ESF projekta, noslēguma.

Pasākuma turpinājumā klātesošos projekta dalībniekus, reģionālo mediju pārstāvjus un citus interesentus uzrunāja tā autore. Ar prieku A. Saldovere paziņoja, ka visi sagatavošanas darbi ir paveikti līdz tā atklāšanas dienai un iepazīstināja auditoriju ar projekta darbiniekiem: Madaru Lapsu

(sociālā darbiniece), Indru Frišenbrūderi (sociālā aprūpētāja), Ingu Auderi (Diakonijas centra tīmekļa vietnes www.kalpot.lv redaktore), Dainu Kaufeldi un Līgu Merginu (pasniedzējas).

Liepājas Domes Sociālā dienesta vadītāja Iveta Pūķe pastāstīja, ka Liepājas Sociālā dienesta dalība šajā projektā tuvojas noslēgumam, aicināja arī vīriešu kārtas pārstāvjus izvēlēties sev piemērotas nodarbes šajā programmā un vēlēja visiem radošu veiksmi un labus panākumus.

Pasākums noslēdzās ar muzikālu sniegumu cellistes Martas Rozentāles izpildījumā, pēc kura klātesošie tika aicināti pie tējas galda.

Lai informētu interesentus par projekta norisi un aktualitātēm, tā ietvaros www.kalpot.lv mājas lapā aktualizēta tīmekļa vietne 'ESF projekts'. ■

DRAUDZES VĒSTURE

Intervija ar Zigrīdu Šliseri

Cik sena ir Tava saistība ar Krusta draudzi?

No 20 gadu vecuma esmu spēlējusi mandolinu Krusta draudzes orķestrī. Notika mēģinājumi, reizi mēnesī bija dziesmotie dievkalpojumi, uzstājāmies. Dziedāja solisti - Ērika, Irma, Rūdolfs, Visvaldis, Tāla mamma. Baznīca bija pārpildīta. Tolaik daudzi spēlēja mandolinās. Arī Dzidra un Viesturs (Šneideri). To noorganizēja Agnese Pļavinska. Spēlēju orķestrī līdz Pļavinskas aiziešanai mūžībā, tad arī orķestrīs beidza pastāvēt. Sāku iet Brāļu draudzē, jo tur mans tētis un mamma iepazinās. Tētis - mācītājs Reinhards Zīle vēlāk

tika izsūtīts, mamma vadīja Svētdienas skolu Brāļu draudzē.

Kādas ir atmiņas par Agnesi Pļavinsku?

Viņa ļoti prata visu noorganizēt, uzrunāt un iesaistīt cilvēkus. Katram koristam sagādāja notis. Ja piecas dziesmas dievkalpojumā... reiz divdesmit - var parēkināt, cik nošu vajadzēja. Katram savas un katrai balsij atsevišķi visas notis bija jāuzraksta, jo tad jau nebija kopējamo aparātu. Pļavinska noorganizēja jauniešu pulciņu, sagatavoja viņiem uzstāšanos ar maziem teatralizētiem uzvedumiem, sagādāja tekstu, kas kuram jārunā, izvēlējās dziesmas. „Uguntiņa” ir dziedājusi arī mācītāja Jura Rubeņa kāzās. ■

Vai draudzē arī agrāk senioru kopa bija atsevišķi?

Tad visi bija kopā. Braucām vasarā pa upēm ar plostiem. Tolaik tā nedomāja – lai brauc tikai jaunie, vecāki brauca līdzi, arī citi, kuri vēlējās. Visi bija draudzīgi. Tagad atdalīti – jaunieši par sevi, vecie par sevi. Vai mūsdienās varētu tā sarunāt, ka vecākie brauc ar jauniešiem? Vai tā gribētu? Vai tas patiktu? Toreiz Viesturs (Šneiders) skaisti noorganizēja plostu braucienus, kopā gājām riekstos. Braucienos ar plostu svētdienā notika svētbrīdis. Palasījām Bibeli, parunājām, pielūdzām Dievu. Bija Robertiņš, Daina, Karmena, Alberts, Alfrēds ar dēlu. Visi baznīcā negāja, bet tā varēja daudz dzirdēt. Robertiņš liecības teica, kas bija ļoti svētīgi.

Kad gājām riekstos, Viesturs uztaisīja visiem ķekšus, lai zarus varētu pieleikt, bet daudz nedabūjām – vai nu nebija īstās vietas, citreiz bijām ieradušies par agru – uz Lindas (Zigrīdas meita) vārda dienu augustā. Kaut ko jau salasījām, bet nebija vēl gatavi. Linda, pilsētas bērns, vispār nezināja, kādas lazdas izskatās, kā rieksti aug. Galvenais bija process, tā darišana, kopā būšana. Vispirms braucām ar autobusu, tad liels gabals bija jāiet kājām, pēc tam riekstu meklēšana un lasīšana...

Jauno gadu parasti pie Viestura svinējām. Istabā bija izrotāta ar piemērotiem Jaungada rotājumiem, „puškas” (plaukskenes) šāva, spēlējām spēles. Divpadsmitos gājām ārā uz laukuma skatīties raketēs.

Arī dzimšanas dienas svinējām kopā. Atceros, maijā Viestura dzimšanas dienā lietus dēļ bija lieli plūdi. Modra pa Brīvības ielu brauca gumijas laivā.

Slēpot visi braucām uz Bernātiem. Kad izslēpojušies un nosaluši sanācām Krieviņu namiņā, galda kūpeja kartupeļu biezputra. Ilmārs bija izvārijis kartupeļu biezputru ar sīpoliem.

Tika rīkoti riteņbraucieni. Notika arī negadījums – avārija, kad smagā mašīna notrieča mūsu jaunieti. Dakteri teica – cerību nav, starp dzīvību un nāvi. Jaunieši gāja katru

dienu, lūdza Dievu. Šausmīgi pārdzīvoja – kā par savas ģimenes locekli. Pēc tam notika pateicības dievkalpojums par to, ka viņš izdzīvojis.

Mēs visi, kas toreiz bijām kopā, arī tagad esam draugi. Tā laika jauniešiem visiem ir savas ģimenes, bet tomēr turamies līdzās.

Sadraudzība joprojām pastāv. Tagad viņi ir tie „vecie” ar bērniem! Citi jau aizgājuši Mūžībā: Karmena, Alberts, Tālis. Tāda ir dzīve.

Bībelē ir teikts, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Dieva vārdā, tur ir Dieva klātbūtne. Kā izpaudās Dieva klātbūtne jūsu starpā?

Vienā no braucieniem ar plostiem bija divas klintis, kurām bērzs pārkritis pāri. Emīls tur uzrāpās. Kad es to atceros... Varēja arī nogāzties un būt beigts. Tāds pārdrošs vecums – ap 14 vai 15.

Kur vēl? Neviens neuzbruka, kad gulējām, čūskas nesakoda. Dienišķas maizītes pietika, bijām paēduši, sadraudzībā.

Pastāsti par klubu „Atvasara”. Cik bieži tiekāties, ko darāt?

Sākumā Gunārs saka lūgšanu, tad Mārīte palasa no garīgas grāmatas. Tad tiek baudīts cienasts: speķa rauši, cepumi, tēja. Pēc tam tiek spēlēts loto. Man gan gribētos arī parunāties, divas nedēļas neesam tikušies. *Parunāties, nē, mēs gribam spēlēt loto!* Tā visi – tikai loto, runāties ne. Rasma no Vērgales gan labprāt aprunātos arī. Gribas taču par dzīvi parunāt. Kādreiz jau var to loto, bet vajag ko citu pārmaiņai arī. Reiz paņēmu līdz 10 Jaunās Derības. Aicināju – palasīsim katru reizi pa vienai nodalai, katrs pa vienam pantījam. Cits nevar salasīt, cits nedzīrd. Tā arī aiznesu tās. Bibeli varot lasīt mājās, bet loto tikai kopā var spēlēt. Tā nu visi spēlē loto. Uzvarētājs dabū konfekti.

Oho! Uz konfektēm! Tātad arī vecāki cilvēki var klūt atkarīgi no spēlēm!

Laikam. Ja negrib neko dzīlāk uzzināt, izprast. Kādreiz Dzidra paņem līdzi kartīnas ar jautājumiem par Bibeli, piemēram, kas ir mīlestība, kas ir mantkārība? Uz citām kartīnām ir rakstītas atbildes no Bībeles. Ja

nezina atbildi pats, nolasa no kartījas, kā Bībelē ir teikts. Varētu kādu dziesmu nodziedāt, vai kādu liecību pateikt.

Tad esam bijuši ekskursijās – pie Rasmas Vērgalē, Karostā. Gunārs ļoti labi prot pastāstīt. Kā gids izvadāja, izstāstīja visu par Karostu. Bija arī gājiens pa jūrmalas kāpām. Tā kā es nevaru tikt līdzi – Gunārs ātri iet, pārējie arī, paliku mājās.

Tiekamies divreiz mēnesī. Esam no Liepājas Krusta, Brāļu un Lutera draudzēm, Rasma – no Vērgales draudzes, ap desmit cilvēku kopā, kā kuru reizi. Svētkus un dzimšanas dienas svinam. Mārīte katram gatavo kartījas. Jubilārs nes cienastu.

Kāda būtu tava liecība, ko gribētu citiem līdzdalīt?

(Domā) Par tomātiem? Tā gan uz mani pašu vairāk attiecas. Kā Dievs mani pamācīja, ka nevajag svētdienās pirkst. Ja pērkam svētdienā, tad mēs liekam citiem strādāt. Bībelē ir teikts, ka tev būs svēto dienu svētīt. Es pie tā ļoti piedomāju. Katru rītu es pieceļos, izlasu vienu nodoļu Bībelē, pielūdzu Dievu un tad eju savās gaitās. Un tā – kādas svētdienas rīts. Man ārkārtīgi kārojas tomātu. Nu tik liela kāre pēc tomātiem, ka taisni siekalas tek! Un mājās nav neviens paša! Domāju – aiziešu uz mazo tirdziņu un nopirkšu. Vienmēr jūtos tā neērti, ja svētdienā jāiet pirkst, domāju, kaut nevienu pazīstamu nesatiktu. Bet tik ļoti kārojas! Ātri aiziešu un nopirkšu. Laika nav, ātri atšķiršu Bībeli, nemeklējot izlasīšu to, kas uzšķīries, jo laika nav. Atveru Bībeli – tur stāv rakstīts: „Piemini sabata dienu, ka tu to svētī. [...] tad nebūs tev nekādu darbu darīt, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos.” Uzreiz sapratu – tas ir man, tā ir atbilde. Tā nenopirku tos tomātus. Aizgāju uz Brāļu draudzi. Trijos sākās dievkalpojums. Par tomātiem ir aizmirsts. Pārnāku mājās, vakars, jau tumšs – septembris bija. Es tai laikā pieskatīju vienu mazu meitenīti Esterīti. Vēlu vakarā, ap pusdeviņiem, man zvana Esterites tēvs: „Zigrīda? Esmu pie jūsu mājas piebraucis, nonāciet lejā!” Noeju – man iedod pilnu plastmasas maisu ar tomātiem tā, ka ne panest. Iedod arī pienu – 3 litrus, kartupeļus, ka nespēju to visu uznest

dzīvoklī. Kāpu augšā Dāvidam (mazdēlam) prasīt, lai nāk palīdzēt. Tā Dievs mani apdāvināja! Tirdziņā būtu vienu vai divus tomātus nopirkusi, bet nu es varēju ēst, cik gribu un cik ilgi gribu. Ja mēs paklausām nevis savām iegrībām, bet Dievam, tad Viņš mūs bagātīgi svētī un apdāvina.

Ko gribētos novēlēt šīs avīzītes lasītājiem?

Lai arī ir gan daudz skaistu brīžu, gan grūti brīži, ir svarīgi būt sadraudzībā, palīdzēt citiem. Es atceros pagājušogad, kad tie divi puisiši pavasarī ezerā noslīka. Vienam tēvs, jauns vīriets ap 40, dzīvo man kaimiņos. Viņš bija tādā izmisumā, ka pats vēlējās ezerā noslīkt. Visi viņa draugi gulēja pa nakti pie viņa mājās. Kaut arī mājās sieva ar mazu meitiņu. Trīs naktis. Kā viņš celas, tā draugi celas līdzī, atrunā to nedarīt. Viens draugs pat no Grobiņas brauca, bet no rīta – atpakaļ uz darbu. Sabiedrībā zināms cilvēks, vadošu amatū ieņem.

Grūtos brīžos ir svarīgi piedāvāt savu palīdzību. Kad mamma nomira, domāju – vajag nesēju. Runājam ar Albertu, kur ņemt, vēl viena pietrūkst. Te – telefona zvans – mana lietuviešu draudzene: „Vai tev nevajag nesēju? Mans dēls var nest.”

Ir ļoti svarīgi palīdzēt otram grūtā brīdī. Kas nav tam gājis cauri, tas to nesaprot.

Būt kopā ne tikai skaistos brīžos, bet arī grūtībās! ♦

Intervēja Karīna Krieviņa

ORGANIZĀCIJAS

Par Latvijas Kaulu, locītavu un saistaudu slimnieku biedrības Liepājas nodaļu

Reimatiķu biedrība dibināta 2001. gadā. Tā kā biedrībai nav savu telpu, tad liela daļa aktivitāšu notiek Diakonijā un Krusta draudzes zālē.

Visas 2011. gada aktivitātes notika biedrības darbības desmit gadu jubilejas zīmē. Katru nedēļu darbojās čaklo roku pulciņš, notika ansambla mēģinājumi.

Diakonijas telpās notiek biedrības valdes sēdes, bet krusta draudzes mazajā zālē organizējam seminārus, lekcijas un dažādas apmācības. Šajos pasākumos piedalījušies dažādu specialitāšu ārsti, farmaceiti un citi lektori.

Atzīmējam Lieldienas, Ziemassvētkus, Artrīta/reimatiķu slimnieku dienu, biedrības dibināšanas dienu. Godinām savus biedrus nozīmīgās jubilejās, pasniedzot ziedus. Svinīgos apstākļos uzņemam jaunos biedrus.

KRUSTA DRAUDZĒ

Reizi gadā braucam ekskursijās.

Regulāri notiek arī fiziskās aktivitātes: ārstnieciskās vingrošanas nodarbības, nūjošana, kā arī ūdens procedūras baseinā.

Visas šīs aktivitātes vieno mūsu biedrus un uzlabo viņu fizisko un psiholoģisko stāvokli, tādā veidā palīdzot sadzīvot ar savu slimību.

Bez tam piedalāmies NVO sadarbības tikla pasākumos, kurus organizē Krusta draudzes mācītājs Mārtiņš Urdze.

Jāatzīmē, ka bez Krusta draudzes un Diakonijas atbalsta, mūsu biedrība nevarētu pastāvēt, tāpēc biedrības vārdā izsakām lielu pateicību un ceram uz turpmāko sadarbību. ■

Projektu vadītāja
Biruta Lavrusenko,
Tālr. 63421328,
mob. 26712100

2012. gada 25. martā notika Krusta draudzes padomes un valdes vēlēšanas.

Padomē tika ievēlēti: draudzes priekšniece – Anita Rupeika (valdes loc.); mantzine – Ināra Janēvica (valdes loc.); Svētdienas skola – Karīna Krieviņa (valdes loc.); Diakonija – Inese Biteniece; lietvede/kasiere – Velta Maļika (valdes loc.); interneta mājas lapa, draudzes avīze – Inga Audere; darbs ar jauniešiem – Helga Krieviņa; saimniecība – Dzintra Krīgere, Gatis Rupeiks; Veselības istaba – Ināra Laure. Revīzijas komisija: Daiga Grauduža, Laine Laizāne. ■

KRUSTA DRAUDZĒ

Foto Māris Balčuns

Dzejas krājuma un konkursa apvienotais pasākums 5. februārī Liepājas Krusta draudzes mazajā zālē sākās ar mācītāja sirsnīgu uzrunu, svētības vārdiem un kopēju aizlūgšanu. Pēc tam tika aicināti LLRMK „Helikons” un „Baltā stunda” atvērt jauno, šādu pēc skaita trešo, kristīgās dzejas almanahu „Kristus gaismas mirdzumā”. „Helikons” vadītāja Ērika Birzkopa siltā pateicībā uzrunāja dzejniekus, krājuma atbalstītājus, visus klātesošos. Viņa pastāstīja gan par to, kā, lasot Intas Balčūnas dzeju, pēkšņi radās almanaha nosaukums, gan par ērkšķiem klāto, bet svētīgo ceļu krājuma izdošanas gaitā... un mīli sveicināja visus klātesošos no „Baltās stundas” māmiņas Ilgas Auzas, kura š.g. 4. februārī bija devusies uz Dāniju.

Pasākumā piedalījās almanaha redaktors Modris Zihmanis, viena no fotomāksliniecēm – Irina Tīre, dzejnieki un viesi. Krusta baznīcas mazā zāle bija pārpildīta.

Uzrunu Ē. Birzkopa ievadīja ar dzejas lasījumu un pēc ierastās tradīcijas aicināja to darīt arī autorus. Savus darbus lasīja Inta Balčīna, kopā ar ģimeni atbraukusi no Dobeles, Rasma Vērniece no Vērgales, liepājnieki – Imants Brancis, Raimonds Knesis, Mirdza Grauduže, izpildot arī skaistu dziesmu, Iveta Mackare, Inga Vlasova u.c.

Multimākslinieks Kristofs Girkensons no Rīgas (tagad gan vairāk uzturas un strādā Zviedrijā) nolasīja savus dzejas darbus un kādas dzejnieces veltījumu Ērikai Birzkopai dzimšanas dienā.

Krusta draudzi šajā krājumā pārstāvējušas divas autores – Karīna Krieviņa un

Inga Audere.

Sirsniņa, laipnība, savstarpēja pateicība un dzeja mijās ar mūziku, radot klausītājos īpaši gaišu noskaņu, kas tika pausta daudzās atsauksmju vēstulēs pēc pasākuma. Kopā secinājām, ka mūsu mīlestība uz Dievu, Viņa dāvanu – dzeju un vienam pret otru ir stiprāka par pašreizējiem ekonomiskajiem, kā arī šo dienu klimatiskajiem apstākļiem.

Pasākuma pirmā daļa noslēdzās ar skaistu muzikālu skāndarbu, ko izpildīja Liepājas Mūzikas vidusskolas audzēknes Ieva un Laura, kura arī raksta dzeju. Klausītāju vidū bija viņu pedagoģe.

Tikmēr nelielā krāsniņa turpināja klusi sprakšķēt un murrāt, radot māju sajūtu un atgriežot siltumu arvien kāda rokām.

Par viesmīlibu rūpējās Velta Maļika.

Dzeja skanēja arī pasākuma otrajā daļā. Savus darbus lasīja kristīgās dzejas mājas lapas www.egineto.lv 2011.gadā izsludinātā Ziemsvētku konkursa uzvarētājas Inta Balčūna un Ruta Pakalne (Venstpils). Kristofs Girkensons nolasīja jelgavnieku dzeju un Mirdza Grauduže – pārējo nominantu darbus, kuri nevarēja ierasties no tālienes, bet bija ar mums savās domās.

Pēc lasījumiem tika pasniegtas balvas.

Konkursu vērtēja žūrija: mācītāji – Arvīds Bobinskis, Viesturs Pirro, Mārtiņš Urdze un literāti – Andra Gaigala (Saldus), Karīna Krieviņa, Ieva Samauska (Saldus), Modris Zihmanis.

Sirsniņgs paldies Krusta draudzei un citiem labiem draugiem par šī pasākuma svētīgo atbalstu! ■

Inga Audere un Kristofs Girkensons

Sveiksim

2012. g. aprīlī – jūnijā apāļajās
jubilejās
Un tos, kam pāri 80!

14.04.1962. – Ineta Rāte

30.04.1928. – Katrīna Cīge

~24.05.1932. – Jausma Pučkare

08.06.1977. – Inese Dombrovska

† Mūžībā izvadīta

Ausma Krūmiņa

(18.05.1942. – 26.12.2011.)

Aktivitātes

Krusta draudzē

Dievkalpojumi Krusta baznīcā
Svētbrīži
Pārrunas par Bibeli un dzīvi
Mācītāja pieņemšana
Svētdienas skola
Jauniešu pulciņš
Ansamblis

svētdienās	plkst. 15.00
otrdienās	plkst. 9.00
trešdienās	plkst. 18.00
piekt Dienās	plkst. 10.00 – 12.00
svētdienās	plkst. 12.00
skat. www.kalpot.lv	
otrdienās	plkst. 18.00

Diakonijā

Konsultācijas cilvēkiem
ar īpašām vajadzībām
Drēbju kamera
ceturtdienās

darba dienās	plkst. 10.00 – 14.00
otrdienās, trešdienās,	
plkst. 11.00 – 14.00	

Veselības istaba
Pakalpojumu un nevajadzīgo
mantu apmaiņa

ceturtdienās	plkst. 16.00 – 18.00
ceturtdienās	no plkst. 16.00

Vācu valodas un spāņu
valodas apmācība

skat. www.kalpot.lv

Adreses un kontakti

Liepājas
ev. lut. Krusta baznīca,
Kr. Valdemāra ielā 7,
Tālr. 63426707

Liepājas
Diakonijas centrs
Fr. Brīvzemnieka ielā 54,
Tālr. 63426707,
E-pasts:
diakonija.liepaja@gmail.com

Ziedoju mu konti:

Liepājas Diakonijas centrs
PVN nod. maks. Reģ.
Nr. 40008103059
Konta numurs
LV 08HABA0551015674491
AS Swedbank
Kods HABALV22

Liepājas Krusta
ev. lut. draudze
PVN nod. Maks.
Reģ. Nr. 90000116393
Konta numurs
LV 09HABA000140J051655
AS Swedbank
Kods HABALV22